

бюджету руху грошових коштів в асортиментному розрізі; розподіл прибутку від продажів по сегментах ринку, по товарах залежно від стадії життєвого циклу.

Процес ІД на підприємстві здійснюється в наступній послідовності: планування інвестиційної діяльності підприємства; розробка інвестиційного проекту; інвестування; поточний контроль і регулювання інвестиційного процесу; оцінка ефективності інвестиційної діяльності підприємства.

В сучасних умовах інтенсифікація ІД є однією з умов її ефективності. Слід також відзначити значущість визначення джерел інвестицій, оскільки формування інвестиційної політики підприємства базується на визначенні джерел фінансування. Інвестиції і фінансування тісно пов'язані один з одним і представляють різні сторони одного процесу інвестування. З одного боку отримання капіталу не має сенсу без наступного вигідного його застосування, з іншого боку реалізація інвестиційних проектів неможлива без відповідного фінансування. Окрім цього, від визначення джерела фінансування інвестицій залежить подальше протікання інвестиційного процесу.

КОРОЛЬОВА В.В., студентка, м. Харків, НТУ «ХПІ»

ДОСЛІДЖЕННЯ ТА РОЗРОБКА ЕФЕКТИВНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ

Процесс моделирования инновационной стратегии развития предприятия является целенаправленным. Основными его этапами являются: определение цели моделирования; постановка задачи моделирования; выбор типа модели; построение теоретической модели; выбор переменных; выбор форм зависимостей между переменными; подбор информационной базы для ее параметризации; выбор метода нахождения параметров модели; проверка на содержательном теоретическом уровне соответствия модели поставленной задачи. Разработка модели инновационной стратегии предприятия должна

завершаться ее идентификацией для оценки степени ее соответствия реальному объекту моделирования.

Управляя инновационным развитием предприятия, необходимо не только концентрироваться на возможности получения прибыли в каждый момент времени, но и учитывать перспективы ее сохранения и увеличения в будущем. Для этого необходимо осуществлять соответствующий анализ и прогнозирование наиболее целесообразных траекторий развития предприятия, определяющих возможные сценарии его развития и выявлять наиболее важные, переломные моменты, когда необходимо принятие принципиальных решений, позволяющих избегать кризисных ситуаций и обеспечивать устойчивое развитие предприятия.

Ключевую роль в качественном описании инновационного развития предприятия и при построении его модели играют понятия продуктов, ресурсов, производственных процессов, окружающей обстановки. Данные понятия также требуют первоочередного определения в процессе формализации и структуризации процесса инновационного развития предприятия.

При формировании многоуровневой иерархической системы целей инновационного развития предприятия целесообразно использовать коэффициенты значимости. Данные коэффициенты применяются для количественной оценки различных инновационных стратегий, их сравнения и выбора из них оптимальной. Конкретизируя цели, необходимо дойти до уровня задач, отличающихся возможностью количественных оценок степени их выполнения. При этом нужно учитывать, что отдельные локальные цели и задачи играют важную роль в оценке степени выполнения миссии предприятия. Следовательно, анализ целей является действенным инструментом формирования инновационной стратегии предприятия. Однако, при определении потенциальной эффективности инновационного развития предприятия необходимо использовать в качестве объекта

исследования, в первую очередь, задачи, а не цели, так как любая инновация предназначена для решения определенных социально-экономических задач и подлежит количественной и качественной оценке.

Список литературы: 1. Учебник. Всеобщее управление качеством. / В.В.Окрепилов. - Спб.: СПбУЭФ, 1996. - 416 с. 2. Казанцев А.К. Основы инновационного менеджмента: теория и практика. Спб.: Экономика, 2004. -521 с. 3. <http://me.kmu.gov.ua/>

КРАВЧЕНКО Є.В., студент, ДВНЗ «Українська академія банківської справи Національного банку України»

УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ НЕДЕРЖАВНИХ ПЕНСІЙНИХ ФОНДІВ

В процесі формування трирівневої пенсійної системи постає важливе питання фінансування пенсійних внесків. Недержавне пенсійне страхування (НПС) є одним із рівнів пенсійної системи. Активи недержавних пенсійних фондів (НПФ) є одним із джерел формування інвестиційних ресурсів держави.

Основу діяльності НПФ складають активи. Формуються вони за рахунок внесків громадян та прибутку від інвестування пенсійних внесків. До складу активів пенсійних фондів належать:

- активи в грошових коштах;
- активи в цінних паперах (акції, облігації, векселі тощо);
- інші активи згідно із законодавством [1].

На початку формування системи недержавного пенсійного страхування активи склали незначні суми і тому їх управління здійснювалося трастовими відділами банків або управлінцями банків. На сьогодні обсяги активів, якими володіє сектор НПФ досягає близько 1 млрд. грн. і тому список управляючих цими активами значно змінився, зокрема збільшилася їх кількість, а також вимоги до компаній-управлінців [3].